

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 3T/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010472
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Studenčan
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2314010472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Studenčana a prísediacich Marty Horváthovej a Heleny Nagyovej v trestnej veci obž. W. T. pre trestný čin skrátenie dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2015 takto rozhodol

rozhodol:

Podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinnom do 31.12.2005 sa

oslobodzuje

obžalovaný W. T. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Galante pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 na tom skutkovom základe, že

dňa 15.02.1993 na Daňovom úrade v Seredi v daňovom priznaní za rok 1992 priznal k zdaneniu príjmy v sume 20 563 160,- Sk a uplatnil si výdavky v sume 20 476 979,- Sk do ktorých vedome zahrnul i fiktívnu faktúru č. 081292 a fiktívny výdavkový pokladničný doklad vystavený P. Y. za sprostredkovanie predaja hotela Hutník v meste Sereď a do výdavkov v daňovom priznaní vedome zahrnul i fiktívnu faktúru s pokladničným dokladom na čiastku 1 430 000,- Sk zo dňa 27.11.1992 vystavenú H.Q. O., Q.. XX.XX.XXXX, U. W. Q. K. Č.. XXX za zabezpečenie ochranej bezpečnostnej dopravníckej a stráženej služby, čím skrátil daň z príjmov fyzických osôb o sumu najmenej 1 360 400,- Sk,

-pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Súd v trestnej veci obž. W. T. a spol. pôvodne konal na hlavnom pojednávaní pod sp.zn. 1T/49/2003. Dňa 14.04.2014 podľa § 23 ods. 1 Tr.por. súd vylúčil trestnú vec obž. W. T. trestne stíhaného pre trestný čin skrátenie dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. účinného do 31.12.2005, zo spoločného konania vedenom so spoluobžalovanými Z. F. a spol. na samostatné konanie.

Súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov, prečítaním svedeckých výpovedí ako aj listinných dôkazných materiálov a dospel k záveru tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný Tomáš Vavrovič na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že zo žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným. K veci nasledovne vypovedal, že v roku 1992 priznal daň v celkovej výške 20.563.160,- Sk a taktiež je pravdou, že si taktiež uplatnil výdavky v sume 20.476.971,- Sk. V rámci týchto výdavkov boli zahrnuté aj faktúry č. 081292, ako aj výdavkový pokladničný doklad vystavený P. Y.

za sprostredkovanie predaja hotela Hutník. Taktiež zahrnul aj čiastku 1.430.000,- Sk vystavenú H. O. na zabezpečenie ochrannnej strážnej služby. K týmto dokladom obžalovaný uviedol, že tieto neboli fiktívne, boli skutočné. Čo sa týka P. Y., s týmto sa na základe podnetu pána X. skontaktoval s tým, že Y. je schopný zohnať kupcu na hotel Hutník. Na presný dátum si už nepamätá, peniaze za sprostredkovania predaja hotela Hutník zaplatil Y.. Y. vyplatil v hotovosti sumu vo výške 2.000.000,- Sk. Peniaze mu vyplatil v butiku v centre mesta Sereď. Pri vyplácaní peňazí boli prítomní F. G. J.. Ako mu vyplatil peniaze, Y. vyhotovil a predložil pokladničný doklad o prevzatí uvedenej sumy za sprostredkovanie. Y. uvedené sprostredkovania realizoval ako podnikateľ. Peniaze mu vyplatil v tisíckorunáčkach. Ako naložil Y. s peniazmi, uviesť nevie. Čo sa týka faktúry vystavenej H. O. v sume 1.430.000,- Sk, táto bola vystavená niekedy v novembri 1992 pánom O. ako majiteľom bezpečnostnej služby a to ešte v roku 1991. Túto čiastku osobne vyplatil H. O. niekedy na jeseň roku 1992 a to v hotovosti. K vypovedaniu tejto hospodárskej zmluvy nedošlo písomnou formou. Na jej ukončení sa dohodli s O. ústne. V danom prípade sa jednalo o ochranu jeho osoby, nakoľko v tom čase vypracovával privatizačný projekt na Mäsopriemysel v Sereďi. Fyzicky pracovníkov ochrannnej služby majiteľa O. nevidel. Napriek tomu mu vyplatil predmetnú sumu, pretože bol k tomu zmluvne zaviazaný. V čase, keď s O. uzatváral hospodársku zmluvu, O. mu tvrdil, že má sto zamestnancov, až neskôr zistil, že O. nehovoril pravdu. Obžalovaný ďalej uviedol, že osoba menom Ž. mu nie je známa, on s touto osobou nebol v osobnom ani v žiadnom inom kontakte. Keď O. odovzdal peniaze, tento mu vystavil pokladničný doklad, ktorý priložil k priznaniu zdanenia svojich príjmov. V rámci exekúcií bola vyplatená daňovému úradu ohľadne skrátenia dane suma vo výške 300.000,- Sk.

Obžalovaný Z. F. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi o.i. uviedol, že po dohode s obžalovanými T. a J. vydražil hotel Hutník sám. Nemali k dispozícii celkovú finančnú čiastku, tak to chceli riešiť formou úveru. Výška dražobnej zábezpeky bola 10 %, čo tvorilo sumu asi 500.000,- Sk. Na dražobnú zábezpeku sa poskladali všetci traja, pričom celkovú čiastku chceli uhradiť formou úveru. Úver sa im však nepodarilo vybaviť. Následne sa skontaktovali v niektorej reštaurácii s pánom S., ktorý prejavil záujem o kúpu hotela Hutník. Rozprávali sa s ním v Sereďi, pričom S. im povedal, že má záujem o predmetný hotel a že si vybaví úver. Ako si S. vybavil úver, dohodnutá suma im bola vyplatená. Už si nepamätá akú čiastku z tej sumy obdržal on. Peniaze prevzal od obžalovaného Vavroviča v hotovosti. Z peňazí, ktoré získal odpredajom hotela Hutník, za sprostredkovanie tohto obchodu zaplatil obžalovanému P. Y. províziu 2.000.000,- Sk v hotovosti, v rámci čoho bol vystavený pokladničný blok a taktiež vyhotovená faktúra za sprostredkovanie. Ďalej zaplatil notársky poplatok za predaj nehnuteľnosti vo výške 500.000,- Sk až 600.000,- Sk. Tento notársky poplatok ako i 2.000.000,- Sk za sprostredkovanie vyplatil každý z nich, teda celkovo P. Y. zaplatili za sprostredkovanie 6.000.000,- Sk. Svoj podiel z predaja hotela dostal od obžalovaného T. v hotovosti. V ďalšej časti výpovede obžalovaný uviedol, že nie je pravdou, že by bola vystavená nejaká fiktívna faktúra. Táto bola vystavená oproti peniazom, ktoré prevzal obžalovaný Y.. Takto boli vystavené aj pokladničné bloky. Pre neho je to zarážajúce, že na základe výpovede obžalovaného Y. sa táto faktúra neuznáva ako aj pokladničný doklad. Sumu 2.000.000,- Sk vyplatil obžalovanému Y. v butiku Callrice dňa 23.12.1992 za prítomnosti obžalovaného J., T. G. R. X.. Ďalej uviedol, že ako spolumajiteľ hotela Hutník sa nepodieľal na zaplatení služby, ktorú realizovala bezpečnostná firma obžalovaného O.. On videl v tomto butiku, že obžalovaný Y. podpísal výdavkové pokladničné doklady aj faktúry aj pre obžalovaného T. G. J. potom ako Y. prevzal peniaze.

Obžalovaný T. J. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi o.i. uviedol, že z trestnej činnosti sa necíti byť vinným. Hotel Hutník v Sereďi vydražil vo verejnej dražbe sám a to po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovanými T. a F.. Následne cez J. X. sa nakontaktoval na P. Y., mali v úmysle oni predaj vydražený hotel Hutník. S obžalovaným Y. sa stretol niekoľkokrát v reštaurácii Korunka v Sereďi ako aj na iných miestach, na čo obžalovaný Y. ho nakontaktoval na pána S., ktorý mal vypracovať znalecký posudok na vydražený hotel. Keď bol vypracovaný znalecký posudok, tento poskytl obžalovanému Stankovi, ktorý sa dlhšiu dobu neozval. Neskôr sa ozval, pričom im povedal, že hotel majú ponúknuť za sumu 20.100.000,- Sk a že dovedie kupca. Po nejakej dobe prišiel obžalovaný Y. za nimi spolu s pánom T. S.. S. povedali, že hotel chcú predaj za uvedenú sumu, s čím aj súhlasil. Znalecký posudok na hotel uvádzal hodnotu hotela v sume 24.000.000,- Sk. S. im povedal, že peniaze má prisľúbené v banke v Nitre. Bola spísaná kúpna zmluva. Neskôr mu obžalovaný T. povedal, že má alebo bude mať peniaze na účte v IRB v Nitre. Potom T. peniaze vybral, povyplácali sa veci, ktoré bolo potrebné vyplatiť, obžalovanému Y. vyplatili 6.000.000,- Sk v hotovosti, pričom bol aj on osobne prítomný. Z tejto utrženej sumy museli taktiež vyplatiť

notárske poplatky, poplatky bezpečnostnej služby, pričom zvyšok peňazí si rozdelili medzi sebou, t.j. on, obžalovaný T. G. F.. Keď on odovzdal obžalovanému Y. sumu 2.000.000,- Sk, Y. mu vystavil o tom aj doklad. Už si nepamätá, kto navrhol objednať bezpečnostnú firmu H. O.. V danom prípade išlo o prevoz peňazí za hotel Hutník z Nitra do Serede a Galanty. Kto a koľko ľudí z bezpečnostnej firmy tieto peniaze prevážali, uviesť nevedel. O zaplatení iba on a obžalovaný T. O. vyplatil peniaze v hotovosti a to keď prišiel k nemu O. domov.

Obžalovaný P. Y. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi o.i. uviedol, že on často chodil do Serede, kde spoznal osobu T. J.. V tom čase ho navštívil J. F. s prezývkou „Markíz“, ktorý mu povedal, že niekto v Seredi predáva hotel, pričom jeden z nich je T. J.. On Markízovi povedal, že áno, že pozná T. J. a ešte v ten večer išli spoločne za ním. Následne prišli do Serede do kancelárie, ktorá bola neďaleko železniarstva, a v ktorej sa už nachádzali T. J. a ostatní. O tom, že predávajú hotel sa dozvedel od obžalovaného T. J. a to koncom roku 1992. J. mu povedal, že potrebujú sprostredkovateľa na predaj hotela, za sprostredkovanie predaja mu sľúbil J. 6.000.000,- Kčs, avšak pod tou podmienkou, že musí nájsť kupca. Ohľadne tohto sprostredkovania nikdy v živote s nikým nespísal zmluvu ani žiadnu nepodpísal, ani o žiadnej takej zmluve sa nebavili. Asi za týždeň od tohto prvého kontaktu prišiel za ním domov obžalovaný T. J. Y. J. F.. Prišli sa spýtať, či má kupca. Vtedy im povedal, že ho ešte nemá. Niekedy počas Vianoc v roku 1992 mu povedali, že už kupca zohnali a že či by to išiel sprostredkovať. Vtedy boli za ním obžalovaný T. J., J. F. M. J. a ešte dvaja chlapci. Súhlasil so sprostredkovaním, na čo si zobral svoje veci s kufříkom. Nebral si žiadne čisté tlačivá ani faktúry a taktiež ani pokladničné bloky. Spolu išli do kancelárie v Seredi, po čom odišiel do baru Korunka. Do Korunky za ním prišiel J. F. s osobou, ktorá mala záujem kúpiť hotel Hutník. Po tomto išli do kancelárie, kde sa spýtal obžalovaného T. J., prečo potrebujú ešte mať sprostredkovateľa na predaj, keď už kupca majú. Obžalovaný J. mu na to neodpovedal. Jeden z nich, ktorý tam boli, sa ma spýtal, či je to podstatné. Po tomto sa dohodli na zaplatení peňazí, ktoré dostane. Dohodli sa, že dostane 200.000,- Kčs v hotovosti a že zvyšok mu prevedú na jeho účet niekedy po novom roku a to sumu 1.800.000,- Kčs. On im podpísal nejaký doklad o prevzatí 2.000.000,- Kčs, taktiež sa dohodli, že potom ako dostane 1.800.000,- Kčs, že spíšu zmluvu o prevzatí peňazí. Peniaze dostal od obžalovaného T. J.. Obžalovaný ďalej uviedol, že v kancelárii podpísal doklad na 2.000.000,- Kčs, čo orazil aj svojou pečiatkou. Iné doklady nepodpísal ani neopečiatkoval. Po prevzatí peňazí odišiel s F. do Korunky, kde tomuto požičal 20.000,- Kčs. Ešte predtým ako sa rozišli, on poprosil Holuba, aby cestou domov nechal u neho kufřík s dokladmi a pečiatkou. Tento kufřík F. dal do ruky a s týmto F. odišiel preč. On odišiel do pohostinstva na železničnej stanici v Seredi, kde prehral peniaze na automatoch. Na druhý deň sa po zobudení spýtal svojej matky, či niekto nedoniesol jeho kufřík. Táto mu povedala, že nie.

V rámci výsluchu boli predložené obžalovanému listiny a to faktúra č. 081292 z 23.12.1992 od dodávateľa P. Y. na sumu 2.000.000,- Kčs ohľadne sprostredkovania. V rámci tejto faktúry bola fakturovaná čiastka obžalovanému Vavrovičovi suma 2.000.000,- Sk. K tejto veci sa obžalovaný Y. vyjadril tak, že túto faktúru on nepodpísal, nie je to jeho podpis. Následne mu bol predložený výdavkový pokladničný doklad č. 300128, z ktorého vyplýva, že obžalovaným Vavrovičom mu mala byť vyplatená dňa 23.12.1992 suma 2.000.000,- Kčs ako sprostredkovateľská odmena. Obžalovaný k tomu uviedol, že tento doklad nepodpisoval. Ďalej mu bol predložený pokladničný doklad bez čísla, z ktorého vyplýva, že firmou Caprice mu bolo vyplatené za sprostredkovanie 2.000.000,- Kčs. K tomu obžalovaný Y. uviedol, že ani tento doklad nepodpísal. Taktiež nepodpisoval výdavkový pokladničný doklad č. 52/92, z ktorého vyplýva, že obžalovaný J. mu mal za sprostredkovanie vyplatiť sumu 2.000.000,- Kčs. Taktiež nepodpisoval faktúru č. 031292 zo dňa 23.12.1992, v rámci čoho fakturoval obžalovanému J. ohľadne sprostredkovania predaja hotela Hutník 2.000.000,- Kčs. Taktiež nepodpisoval faktúru č. 091292 z 23.12.1992, na základe ktorej mal fakturovať obžalovanému F. na základe zmluvy o sprostredkovaní sumu 2.000.000,- Kčs. On nepodpísal žiadnu zmluvu s obžalovanými. Obžalovaný v ďalšej časti svojej výpovede uviedol, že on za sprostredkovanie podpísal doklad o prevzatí 2.000.000,- Kčs, ktorý doklad bol vystavený na meno obžalovaného T. J. ako dodávateľa a jeho ako príjemcu. Suma 200.000,- Kčs bola len záloha, o prevzatí tejto zálohy sa nevystavil žiaden pokladničný doklad. Zvyšok sumy mal dostať neskôr, avšak ich nedostal. Čo sa týka kufříka, ktorý nechal u F., jednalo sa o kufřík bez zámku. S F. mal spoločné obchodné kontakty. Keďže mu F. kufřík nepriniesol, na druhý deň išiel za ním, kufřík mal v aute a tento mu odovzdal. Je toho názoru, že o daňovom úniku mal informácie aj J. F. a to z toho dôvodu, že F. ho nakontaktoval na obžalovaných a prehováral ho, aby to urobil.

Súd dňa 10.11.2004 spojil trestnú vec obžalovaného H. O. vedenú pod sp.zn. 1T/36/2004 s trestnou vecou obžalovaného W. T. G. Y.. vedenú pod sp.zn. 1T/49/2003 na spoločné konanie.

Obžalovaný H. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že na presný dátum si už nepamätá, bolo to v rokoch 1990 až 1993, kedy podpísal hospodárske zmluvy o zabezpečení ochranej a doprovodnej strážnej služby. V tom čase podnikal, mal založenú spoločnosť Security Ján Culka. Pamätá si, že podpísal nejaké faktúry ako aj pokladničné bloky a to v objekte Medea so sídlom v Šali v kancelárskych priestoroch. Tieto listiny ho prinútil podpísať t.č. nebohý Ž. Ž. ako aj jeho priatelia sa mu vyhrážali, že keď to nepodpíše, tak mu ublížia na zdraví. Pamätá si, že Ž.Í. mal so sebou zbraň - pištoľ, ktorú mal položenú na stole. Vtedy tieto listiny pod nátlakom podpísal. Listiny boli prázdne. Už presne nevie ako došlo k podpisu hospodárskej zmluvy. Potom ako listiny podpísal, išiel so Ž. do Serede do Slovenskej sporiteľne. Jeden z priateľov Ž. dal vystaviť vkladnú knižku, na ktorú previedol sumu 50.000,- Sk až 100.000,- Sk, už si presne nepamätá, aká to bola suma. V prítomnosti Ž.Q. bol až do druhého dňa, pretože ho obmedzoval na slobode, kedy na druhý deň tieto peniaze vybrali s tým, že si tieto ponechal Ž. a jemu sa podarilo ujsť. V tejto veci bol vypočutý aj príslušníkom polície. Po uplynutí jedného týždňa sa opätovne stretol s ľuďmi Ž., ktorí ho obmedzili na osobnej slobode, dali mu na ruky putá a nútili ho podpísať nejaké listiny ohľadne vkladnej knižky. Za účelom odstránenia rozporov bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedol, že W. T. G. T. J. poznal osobne, avšak s týmito neudržiaval žiadne kontakty. Čo sa týka predložených dokladov a to hospodárskej zmluvy, výdavkového pokladničného dokladu firmy T., faktúry bez čísla a príjemcu W. T. na sumu 1.430.000,- Kčs, výdavkového pokladničného dokladu firmy Lynx W. T. na sumu 1.430.000,- Kčs, potvrdenky firmy ochranná služba Security na príjem 1.430.000,- Kčs od W. T., faktúry bez čísla dodávateľ ochranná služba Security - príjemca obžalovaný T. J. na sumu 1.127.000,- Kčs, potvrdenky firmy ochranná služba Security na príjem sumy 1.270.000,- Kčs od T. J., k týmto dokladom obžalovaný uviedol, že bolo to niekedy vo februári 1992, kedy pod nátlakom pána Ž. bol prinútený k podpísaniu viacerých kusov prázdnych kancelárskych papierov, výdavkových a príjmových dokladov ako aj faktúr. V tom čase býval u svokrovcov v Košútoch, kde ho každý večer hľadal Ž. so svojím spoločníkom H.. L. R.. Taktiež dňa 3.5.1992 asi okolo 18:00 hod., kedy ho u svokrovcov vyhľadali neznáme štyri osoby, žiadali, aby okamžite išiel s nimi do Serede k Ž.. Až neskôr sa dozvedel, že jeden z nich bol obžalovaný T. J.. On odmietol ísť. Asi o jeden alebo dva týždne mu došla poštou vkladná knižka zo sporiteľne na sumu 80.000,- Kčs a asi za ďalší týždeň prišiel za ním Ž. a žiadal od neho 40.000,- Kčs za dohodenie obchodu, pričom mu povedal, že tieto peniaze mu poslali sereďania za tie doklady, ktoré predtým podpísal v Medei. On Ž. povedal, že s tým nechce mať nič spoločné a vkladnú knižku mu vrátil. Asi za tri týždne, po čom mu vrátil vkladnú knižku, keď s manželkou vychádzal z budovy Okresného súdu v Galante, všimol si, že ho sledujú dvaja muži. Pri budove Domu nábytku ho dobehli, jeden z nich mu nasadil putá a druhý mu k hlave priložil pištoľ. Jeho manželka odtiaľ utiekla. Povedal jej, aby išla na políciu. Títo muži mu povedali, že idú s ním do Šale za Ž., avšak prišli k nim policajti a zobrali ich na obvodné oddelenie do Galanty. Počas celej doby mal on na rukách putá, a až keď prišiel za 15 minút pán Ž., ktorý mal kľúče od týchto pút, dal mu ich dole. Videl ako policajti so Ž.Í. odišli do vedľajšej miestnosti, a keď sa vrátili, policajti ešte jemu začal nadávať a poslal ho preč. O tejto skutočnosti informoval Úrad kontroly ministerstva vnútra, avšak vyrozumienie o výsledku šetrenia nedostal. Taktiež ďalšie skutočnosti nahlásil na Odbor hospodárskej kriminality Dunajská Streda, resp. Galanta, kde bol aj vypočutý. Má vedomosť o tom, že obžalovaný J. s Vavrovičom mali jeden spoločný obchod s pánom Ž., jednalo sa o vybavenie úveru z nitrianskej banky na hotel Hutník. On konkrétne žiadne peniaze od obžalovaných nedostal. Obžalovaný k prečítanej výpovedi uviedol, že si už presne nepamätá ako to bolo, pretože od uvedenej doby uplynulo 13 rokov. Pokiaľ uvádzal meno T. J., ktorý ho mal doviezť k Ž.Q., je to asi tak, ako to uvádzal. Obžalovaný O. zotrval na tom, že všetky listiny, ktoré podpísal, tieto podpísal pod nátlakom. Čo sa týka osoby T. S., s ním sa raz skontaktoval, pretože mal poznatky o tom, že aj on podpísal nejaké listiny pre nebohého Ž.. Chcel, aby tieto skutočnosti S. oznámil na polícii. Obžalovaný O. ďalej uviedol, že nie je pravdou, že by od obžalovaného T. J. zobral nejaké peniaze, konkrétne sumu 1.200.000,- Kčs, pretože v tom čase nemal ani zamestnancov. Technicky by nemohol vykonávať ochranné služby. Taktiež nikdy nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť pre obžalovaných J. G. T., žiadne peniaze od nich neprevzal. V živote pre obžalovaného T. nerobil.

Svedok Z.. H. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že ako pracovník Daňového úradu v Seredi vykonával u daňovníka W. T. kontrolu príjmov obyvateľstva za zdaňovacie obdobie roku 1991 až 1992. V plnom rozsahu sa pridrižiava protokolu z výsledku kontroly obžalovaného W. T.. Kontrolou bolo zistené, že obžalovaný Y. neprevzal sumu na základe vystavenej faktúry vo výške 2.000.000,- Kčs, tento

prevzal iba čiastku vo výške 200.000,- Kčs. Bol však zahrnutý výdavok vo výške 2.000.000,- Kčs, takže možno to posudzovať ako neoprávnené zahrnutie do nákladov. Taktiež bolo zistené, že v rámci tejto kontroly bola predložená obžalovaným Vavrovičom fiktívna faktúra na čiastku 1.430.000,- Kčs. Jednalo sa o faktúru pre ochranu firmy Security majiteľa H. O.. Ohľadne tejto veci bolo podané odvolanie proti tomuto protokolu a výsledkom kontroly, odvolanie bolo však zamietnuté nadriadeným daňovým úradom.

Svedkyňa P. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že už nemá žiadne poznatky o čom vypovedala pred vyšetrovateľom. Bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. Svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že v uvedenom čase pracovala ako pracovníčka Daňového úradu v Seredi. Obžalovaný Z. F. v roku 1993 podal daňové priznanie k dani z príjmov obyvateľstva za rok 1992, v rámci čoho priznal daň vo výške 36.075,- Sk. Následne bola vykonaná kontrola zo strany daňového úradu, v rámci čoho bolo zistené, že obžalovaný má voči Daňovému úradu Sered' nedoplatok na dani z príjmov obyvateľstva za rok 1992 vo výške 1.039.747,- Sk. Obžalovaný sa proti platobnému výmeru odvolal a rozhodnutím Ústredného daňového riaditeľstva SR bola daňová povinnosť určená na sumu 1.993.824,- Sk, z čoho obžalovaný priznal a zaplatil daň vo výške 36.075,- Sk. Svedkyňa k tejto výpovedi uviedla, že ona v rámci výsluchu predložila doklady, na základe čoho bola spísaná zápisnica o jej výsluchu. Výška daňového nedoplatku bola predložená súdu zo strany daňového úradu. Ona osobne nerealizovala kontrolu ani šetrenie v predmetných veciach.

Svedkyňa Z.. D. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že už si nepamätá na podrobnosti okolností, ktoré vypovedala pred vyšetrovateľom. Svedkyňa v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný T. J. v roku 1993 na Daňovom úrade v Seredi podal daňové priznanie k dani z príjmov obyvateľstva za rok 1992, kde priznal daň vo výške 120.519,- Sk. Túto daň aj zaplatil. Následne bola vykonaná u neho kontrola za zdaňovacie obdobie 1992, pri ktorej bolo zistené, že obžalovaný J. má voči Daňovému úradu Sered' nedoplatok na dani z príjmu obyvateľstva za rok 1992 vo výške 868.896,- Sk, pričom nedoplatok predstavoval sumu 748.377,- Sk. Bol vystavený platobný výmer, proti ktorému sa obžalovaný odvolal. V rámci odvolacieho konania a rozhodnutia Ústredného daňového riaditeľstva SR bola daňová povinnosť obžalovanému určená na sumu 1.658.157,- Sk, z čoho priznal a zaplatil daň iba vo výške 120.519,- Sk. Svedkyňa k prečítanej výpovedi z prípravného konania uviedla, že je pravdou čo vypovedala v prípravnom konaní.

Svedok T. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na odstup času už nevie opísať udalosti, o ktorých vypovedal. Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že od roku 1991 súkromne podnikal. Niekedy v mesiaci september roku 1992 sa nachádzal v nejakom podniku v Nitre, kde si k nemu prisadol pán, ktorý sa mu predstavil ako P. Y., ktorý sa ho spýtal, či nemá záujem o kúpu nejakej nehnuteľnosti. Povedal, že sa jedná o hotel, že keby mal o tento hotel záujem, tak by ho nakontaktoval na jeho majiteľov, pretože on v tejto veci vystupuje ako sprostredkovateľ. Asi po týždni mu tento pán zavolať. Tomuto povedal, že o hotel má záujem. Následne sa so Y. stretol v Nitre, a tento ho zobral do Serede do firmy Caprice, kde ho v kancelárii predstavil pánom F. G. T.. Hotel mali záujem predať za sumu 20.000.000,- Kčs až 24.000.000,- Kčs. Následne sa s nimi telefonicky opäť spojil, pretože o hotel mal záujem, stretol sa s obžalovaným F. G. T.. Jednali o dokladoch, do ktorých chcel nahliadnuť. Taktiež mu predložili znalecký posudok na hotel Hutník, ktorého hodnota bola stanovená na 24.000.000,- Kčs. On sa pokúšal o úver vo viacerých bankových ústavoch, avšak neúspešne. Pri ďalšom stretnutí mu obžalovaný Vavrovič naznačil, aby si skúsil vybaviť úver v IRB Nitra. Tam po niekoľkých jednaniach mu bolo oznámené, že sa má stretnúť s riaditeľom IRB. O priebehu týchto rokovaní informoval obžalovaných F. G. T., pričom obžalovaný T. mu pri tom povedal, že aby prišiel do Serede, že pôjdu spolu za riaditeľom IRB Nitra. Riaditeľ J. ich osobne prijal, bol priateľský a milý. Pri jednaní niekoľkokrát do tohto vstúpil aj obžalovaný T., ktorý vystupoval suverénne a sebaisto. Po niekoľkých jednaniach s bankovým ústavom došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, po čom niekoľkokrát chcel navštíviť riaditeľa banky pána J. so žiadosťou o úver na rekonštrukciu. Riaditeľ ho v každom prípade prijal, avšak ani jednej žiadosti nevyhovel. On nebol schopný hotel Hutník sprevádzkovať, zostal dlžný voči banke IRB Nitra sumu viac ako 24.000.000,- Kčs. Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že všetko je pravda ako vypovedal pred vyšetrovateľom.

Svedkyňa G. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že už si nepamätá na podrobnosti, ktoré vypovedala v prípravnom konaní. Svedkyňa v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedla, že nevie za akých okolností došlo k vystaveniu faktúr a pokladničných dokladov pre W. T. G. T. J.. Vie však, že osoba pána Ž. by mala mať s tou vecou niečo spoločné. Pán Ž. niekoľkokrát vyhľadal jej manžela v roku 1992 v Košútoch. V roku 1992 až v roku 1993 boli u nich nejakí muži, hľadali jej manžela. Taktiež na druhý deň,

keď vychádzali z budovy súdu, jej manžela prepadli dvaja muži. Prišli tam aj policajti a predviedli ich na políciu, kde došiel aj pán Ž.. Z polície jej manžel a Ž. spolu išli do banky. Keď vychádzali z banky, Ž. zobral jej manželovi občiansky preukaz. Čo mal spoločné so Ž. uviesť nevie. Svedkyňa k prečítanej výpovedi uviedla, že je to všetko tak, ako vypovedala pred vyšetrovateľom.

Svedkyňa G. D. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. Svedkyňa v prípravnom konaní v prípravnom konaní vypovedala o vzťahu medzi jej dcérou a manželom H. O.. Nevedela sa bližšie vyjadriť k napadnutiu obžalovaného H. O., avšak má poznatky o tom, že ho viackrát hľadali telefonicky. O tom, v akej oblasti O. podnikal, ona nemá poznatky.

Svedok J. X. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaných - T., F. G. J. nakontaktoval na P. Y., o ktorom vedel, že sa zaoberá sprostredkovateľskou činnosťou. P. Y. mu naznačil, že by vedel sprostredkovať predaj hotela Hutník, bol pri tom ako T., F. G. J. podpísali zmluvy o sprostredkovaní s obžalovaným Y.. Osobne bol pri tom, ako Y. prevzal od obžalovaných sumu 6.000.000,- Kčs za sprostredkovanie, a to od každého po 2.000.000,- Kčs v hotovosti. Tieto peniaze prevzal v Sereďi na ul. SNP v objekte obchodu, kde podnikal s textilom spoločne s F.. Vedel o tom, že Y. sprostredkoval predaj hotela osobe menom S.. On žiadne peniaze od obžalovaných za skontaktovanie s osobou P. Y. neprevzal.

Svedok Z.. H. Y. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 1991 až 1994 bol zamestnaný ako policajt na OR PZ Dunajská Streda, OKP, odbor ekonomiky. Pamätá si, že v uvedenom období sa nakontaktoval na políciu H. O., s ktorým bola spísaná zápisnica o podaní oznámenia. Na bližšie okolnosti si už svedok nepamätá. Svedok v prípravnom konaní vo svojej výpovedi uviedol, že s osobou H. O. sa stretol ako policajt OKP Dunajská Streda v roku 1992. O. častokrát chodieval na ich oddelenie. On žiadne doklady od O. neprebral. Taktiež si nespomína, že by O. oznámil na polícii nejaké vydieranie určitými osobami, alebo napadnutie nejakými osobami v mieste bydliska. On nemal pridelenú vec na preverovanie aktivít H. O.. S osobou H.Q. O. sa nestýkal. Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že nie je mu známe, že by obžalovaný H. O. priamo uvádzal, že pod nátlakom podpísal hospodárske zmluvy. On nepozná osobu J. Ž.. Nič mu to nehovorí, ani sa nepamätá, že by obžalovaný H. O. mu niekedy túto osobu spomínal s tým, že pod jeho nátlakom mal podpísať hospodárske zmluvy.

Svedok H. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v minulosti pracoval na OR PZ Galanta, OKP. Na presné obdobie si už nepamätá, kedy sa na neho nakontaktoval obžalovaný O.. Vtedy mu obžalovaný povedal, že sa vyskytol nejaký problém, mal sa s niekým stretnúť v kancelárii H.. A., pričom mal obavu o život a zdravie. Nepamätá si, že by v tom čase O. hovoril o osobe menom Ž.. Pamätá si, že osobne bol s obžalovaným O. v kancelárii H.. A., avšak nepamätá si, že by bol na O. použitý fyzický resp. psychický nátlak. Pamätá si, že obžalovaný O. osobne oznámil, že bol obmedzovaný na slobode, vykonalo sa operatívne šetrenie. V prípade, ak by bolo zistené, že bol spáchaný trestný čin, tak by táto vec bola odstúpená na ďalšie konanie na úrad vyšetrovania.

Svedok J. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je mu známe, že vypovedať dňa 24. 11. 1995 v predmetnej veci na polícii OO PZ Sereď, avšak k tejto výpovedi uviedol, že nie je pravdivá, bola skonštruovaná. Pri tomto úkone sa zúčastnili 6-ti policajti, výpoveď učinil pod psychickým nátlakom a takým spôsobom bol prinútený podpísať predmetnú výpoveď. Pravdivo vypovedal na Krajskom úrade vyšetrovania PZ Bratislava dňa 21.5.1996, kedy bol konfrontovaný s obžalovaným P. Y.. Ďalej svedok uviedol, že v minulosti a to aj v roku 1992 bol s obžalovanými Vavrovičom, J. G. F. viackrát v kontakte. Nie je pravdou, že by ho obžalovaní požiadali koncom roka 1992, aby im zabezpečil nejakého fakturanta. Taktiež nie je pravdou, že by v tom čase F. dlhoval nejaké peniaze. On osobu P. Y. nepozná. Prvýkrát ho videl pri konfrontácii dňa 21.5.1996. On nezohrával žiadnu rolu ohľadne sprostredkovania odpredaja hotela Hutník. Pamätá si, že sa rozprávalo o tom, že hotel Hutník v Sereďi mali privatizovať obžalovaní J., T. G. F.. Svedok v prípravnom konaní dňa 24. 11. 1995 vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovanými - W. T., T. J. G. Z. F. sa poznal už niekoľko rokov. Niekedy v novembri roku 1992 ho W. T. za prítomnosti F. G. J. v butiku Caprice alebo v reštaurácii Korunka v Sereďi požiadal, že či by nemohol zohnať nejakého fakturanta, ktorý má živnosť a pečiatku. Vysvetlili mu, že ten fakturant, ktorého zoženie má zohrať úlohu sprostredkovateľa medzi nimi a kupcom pri predaji uvedeného hotela. V prípade, ak takého fakturanta zoženie, tak mu F. odpustí dlh 42.000,- Sk. Keďže takého fakturanta poznal, išiel za ním do Šintavy, jednalo sa o P. Y.. Tohto odviezol aj do Sereďe do butiku Caprice. Tam mu obžalovaní T., F. G. J. povedali, čo od neho chcú, že im podpíše nejaké faktúry a to že im on sprostredkoval odpredaj hotela Hutník, a

že mu za to dajú 200.000,- Sk. V jeden deň sa dohodli, na čo na Y. živnosť vypísali papiere, následne v butiku im P. Y. orazil nejaké faktúry, za čo mu obžalovaný W. T. dal 200.000,- Sk. V tom čase, keď obžalovaní kúpili hotel Hutník a následne ho predali, nevšimol si, že by používali osobnú ochranu nejakej bezpečnostnej agentúry a ani jeden z nich sa mu o tom nikdy nezmenil. Čo sa týka obžalovaného P. Y., tento prevzal od obžalovaného W. T. 200.000,- Sk a to len za to, že im potvrdil nejaké faktúry. Svedok J. F. v rámci konfrontácie s obžalovaným P. Y. dňa 21.5.1996 uviedol, že obžalovaného Y. nepozná, možno že ho niekedy stretol, ale nepamätá si na to. Svedok ďalej uviedol, že vôbec nevie, čo vypovedal na polícii v Seredi. Vtedy on vlastne nič nepovedal, všetko už bolo pripravené a on výpoveď podpísal bez toho, že by si ju prečítal.

Svedkyňa H.. N. A. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že Y. I. pozná, tohto poznala pred 10-timi rokmi. Nie je pravdou, že by sa mal stretnúť Y. I. s obžalovaným H.Q. O. v jej advokátskej kancelárii. Obžalovaného H. O. nepozná.

Súd prečítal výpovede svedkov - J. T., A. F. G. D. J..

Svedkyňa J. T. v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, pretože je manželka obžalovaného W. T..

Svedkyňa A. F. v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, pretože je bývalou manželkou obžalovaného Z. F..

Svedkyňa D. J. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní o.i. uviedla, že v roku 1992, keď so svojím bývalým manželom T. J. bývala u rodičov v Nebojsi, v tom čase jej manžel odchádzal do Serede. Povedal jej, že ide za svojimi obchodmi. Spomínal jej, že spoločne s F. G. T. chcú kúpiť hotel v Seredi. Stretával sa s nimi v Korunke v Seredi. O tom, že hotel chcú predať, sa dozvedela až potom, keď už bol predaný. Od nej chceli len toľko, aby išla s nimi na matriku do Galanty, kde podpisovali nejaké papiere. Z peňazí, ktoré získali predajom ona nedostala ani korunu. Manžel jej raz spomenul, že majú nejaké peniaze, vložil na sporozírový účet v Galante 300.000,- Sk, ktoré si však on potom sám vybral.

Skutkový stav bol ustálený zadováženými listinnými dôkazmi a to:

vyčíslením škody DÚ Sereď čl. 203, správou o škode čl. 208-210, zápisnicou čl. 211-212, protokolom čl. 213-224, daňovým priznaním obž. W. T. čl. 225-229, zmluvou o sprostredkovaní čl. 230-231, ktorá bola spísaná medzi obžalovanými ako záujemcovia - T. J., Z. F., W. T. a sprostredkovateľ obžalovaný P. Y., faktúrou + výdavkovým pokladničným dokladom čl. 232-233, hospodárskou zmluvou čl. 234-235, uzatvorenou medzi spoločnosťou Ochraná a bezpečnostná služba Security zast. majiteľom firmy obžalovaným H. O. a firmou obžalovaný W. T., faktúrou + výdavkovým pokladničným dokladom čl. 236-237, platobným výmerom a rozhodnutím Ústredného daňového riaditeľstva SR a rozsudkom NS SR sp.zn. 4SŽ 14/95 čl. 238-257, správou o škode čl. 263, protokolom čl. 264-272, priznaním k dani obž. Z. F. čl. 273-277, zmluvou o sprostredkovaní čl. 278-279, faktúrou a výdavkovým pokladničným dokladom čl. 280-281, platobným výmerom čl. 282-301, správou o výške škody čl. 306, protokolom čl. 307-315, priznaním k dani z príjmov obž. T. J. čl. 316-320, hospodárskou zmluvou čl. 321, faktúrou čl. 322-323, zmluvou o sprostredkovaní čl. 324-325, faktúrou + pokladničným dokladom čl. 326-327, výzvou + platobným výmerom a iné čl. 328-350, oznámením o úmrtí Ž. čl. 413, reláciami na obžalovaných 420-430, zmluvou o sprostredkovaní čl. 506-507, obžalobou KP Nitra čl. 517, výpoveďou obž. H. O. čl. 620-626, rozsudok KS Trnava sp.zn. 1T/21/01 čl. 704, rozhodnutím NS SR čl. 724-758, aktuálne odpisy RT na obžalovaných čl. 760-768.

Súd v rámci súdneho konania dňa 1.6.2009 rozhodol o zastavení trestného stíhania obžalovaného H.Á. O. pre trestný čin skrátenie dane formou účasti pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 148 ods. 1, ods. 3 Tr.zák. č. 557/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, nakoľko v danej veci sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 1T/21/2001 zo dňa 2.3.2009.

Súd vo veci dňa 07.02.2011 vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaných W. T., Z. F.É. G. T. J. - trestný uznal za vinných pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. č. 177/1993 Z.z.

účinného do 1.1.2006, a obžalovaného P. Y. pre pomoc k trestnému činu skrátenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 148 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. č. 177/1993 Z.z. účinného do 1.1.2006.

Rozsudok okresného súdu bol dňa 11.10.2011 pod sp. zn. 5To/55/2011 zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Krajský súd v rámci odôvodnenia sa okrem iného v plnom rozsahu stotožnil s námietkami obžalovaných v tom smere, že posúdenie ich trestnej veci má skutkový súvis s prejednávanou vecou na Krajskom súde v Nitre, sp.zn. 1T/2/02, pretože výsledok tohto konania má význam pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaných a možnosť posúdiť ich konanie ako žalovaného trestného činu. Trestný čin skrátenia dane má pôvod v trestnom čine, ktorý sa prejednáva na KS Nitra sp.zn. 1T/2/02 a preto bude potrebné na posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaných oboznámiť právoplatný rozsudok KS v Nitre sp.zn. 1T/2/02.

Súd s poukazom na stanovisko krajského súdu vo veci vyčkal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 8/2014 vo vzťahu k obžalovanému W. T.. Z uvedeného rozsudku zo dňa 05.06.2013 súd zistil že obžalovaný Tomáš Vavrovič bol uznaný za vinného pomoc k trestného činu porušovania povinnosti pri spáve cudzieho majetku podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. , č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe,

že Z.. H. J. ako zamestnanec hlavnej pobočky Investičnej a rozvojovej banky, a.s. v Nitre, ktorého povinnosťou bolo používať vlastné prostriedky banky a jej zverené prostriedky takým spôsobom, aby bolo zaručené plnenie jej záväzkov, ako mu to vyplývalo zo zákona číslo 158/1989 Zb. o bankách a sporiteľniach a zákona číslo 21/1992 Z.z. o bankách, v rozpore s týmito povinnosťami, na podklade neúplnej dokumentácie a žiadosti schválil žiadosť T. S. zo dňa 10.11.1992 o uzavretie úverovej zmluvy číslo: 0030924101 na sumu 20.100.000,- Kčs za účelom kúpy hotela Hutník v Seredi a dňa 11.11.1992 umožnil prevod úverových prostriedkov z vnútorného účtu Investičnej a rozvojovej banky a.s., HP Nitra, na účet číslo: 84347-932/0520 obžalovaného W. T., ktorý spoločne s obžalovaným Z. F. a obžalovaným T. J. použili tieto finančné prostriedky na kúpu hotela Hutník v Seredi vedomí si spôsobu získania úverových prostriedkov a takto obžalovaní W. T., Z. F. G. T. J. konali napriek tomu, že úmysel uhradiť úver nikdy nemali, čím spôsobili celkovú škodu 20.100.000,- Kčs, t.j. 667.197,77 eur. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Na základe uvedeného súd v trestnej veci W. T. následne konal na hlavnom pojednávaní.

Súd s poukazom aj na právne stanovisko Krajského súdu v Trnave a s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 8/2014 vo vzťahu k obžalovanému W. T., tento oslobodil spod obžaloby okresnej prokuratúry, pretože dospel k záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Súd pri tejto dôkaznej situácii vychádzal z ustálenej justičnej praxe, z ktorej vyplýva, že zatajenie príjmu docieleného trestným činom v daňovom priznaní a neodvedenie dane z takého príjmu sa nemôže posudzovať ako skrátenie dane v zmysle § 148 Tr. zák. Súd je toho právneho záveru, že ak by došlo k podaniu daňového priznania a k zdaneniu, išlo by o zákonom predpokladanú legalizáciu príjmov z trestnej činnosti. Príjmy, ktoré plynú páchatelovi z trestných činov, ktoré sú ním spáchané, nemôžu byť zásadne základom akejkoľvek dane.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde.